

„Dalok a lelkednek” – Cséry Zoltán új útjai

A magyar jazz- és könnyűzenei élet sokoldalú egyénisége Cséry Zoltán zongoraművész-zeneszerző. Neves zenekarok egész sorának munkájában működött már közre dalszerzőként és billentyűsként, számos nagyszabású színpadi produkciót és lemezt hangszerelt. Néhány hónapja műfajokon és stílusokon átívelő szólószingora-sorozatba kezdett, *Dalok a lelkednek* címmel.

➔ Hózsza Zsófia

Cséry Zoltán: „Nem szabad, hogy a külső körülmények eltérítsék az embert saját útjáról”

Cséry Zoltán a győri konzervatórium zeneszerzés szakán kezdte tanulmányait; a kézenfekvő elgondolásra azonban, miszerint ottani tanárai mindenképp a klasszikus zenei pálya felé próbálták őt terelni, egyértelműen rácsafolt: „A győri konzi zeneszerzés szakán szinte teljes alkotói szabadságot kaptunk. Azóta is hálával gondolok a főtárgytanáromra, Reményi Attilára, aki mindig hagyta, hogy megvalósítsam az ötleteimet. Sajnos nem mindenki ilyen szerencsés, de nem szabad, hogy a külső körülmények befolyásolják az embert, vagy netán eltérítsék a saját útjáról.”

Győrből egyenes út vezetett számára a Kőbányai Zenei Stúdióba, majd hamarosan az élvonalbeli együttesekbe: például a Novák Péter vezette Kimnowak zenekarba és Dész László zenekarába, a nemzetközi hírű Special Providence-nek pedig tíz éven át volt billentyűse és dalszerzője. Jelenleg tagja a Kodály Spicy Jazz nevű, egészen új formációnak, illetve a Random Trip improvizációs csapatnak, ami az utóbbi években jelentősen formálta és gazdagította a magyar könnyűzenei életet. A klasszikus zene azonban azóta sem kopott ki teljesen Cséry Zoltán mindennapjaiból: „A gyakorlás során időnként muszáj elővenni egy-egy darabot, mert semmi sem fejleszti jobban a technikát: a klasszikus zene olyan hangszerkezelési képességet tud adni, amit más műfajoktól hiába remélünk. Ezért, ha csak tehetem, szánok rá időt.”

Bár a dalszövegírás kedvenc tevékenységei közé tartozik – sőt, verses zenéit (vagy inkább zenés verseit) Kálloy Molnár Péter és Miller Zoltán színművészek szavalják – néhány hónapja szólószingora-sorozatba kezdett *Dalok a lelkednek* címmel. „Az instrumentális műfajokból ez áll hozzám legközelebb: egyszerű, letisztult, de igényes minimálzene, aminek mindig van valami mögöttes tartalma; pillanatnyi érzéseket, hangulatokat hordoz. Számomra ezek képzeletbeli filmzenék, és minden egyes szám egy-egy nagyon őszinte megnyilvánulás a részemről. Remélem, hogy elérik a céljukat, és tudok velük valami gyógyítót, lélekmelengetőt adni. Mindenképp készül majd lemez, és koncerteket is szeretnék tartani ezekből a számokból, hozzájuk illő kis, intim helyen. Sok energiát fogok szentelni ennek a projektnek a következő hónapokban. Most úgy érzem, maguktól jönnek a dalok, és azt nem szabad visszatartani.”

Három szám és két videoklip készült el eddig a projekt keretében, amelyek máris elérhetőek a legnépszerűbb internetes videómegosztó oldalon. Vajon érdemes még a mai világban CD-t kiadni? Cséry Zoltán szerint igen: „Én abban a korban nőttem fel, amikor a CD kincs volt. Minden zenésznek igénye van arra, hogy a kezébe vehesse munkája gyümölcsét. Nem beszélve arról, hogy szakmai körökben milyen presztízsértéke van egy színvonalas lemeznek akkor is, ha a rajongók inkább interneten hallgatják a számokat. Ezen a véleményen vannak a zenekarok is, amelyekben közreműködöm. Tehát nem, cseppet sem elavult vagy felesleges dolog a CD.”

Három éve, a Budapest Jazz Clubban rendezett első önálló szerzői estjén Pákai Petra énekelté szerzeményeit, akivel azóta Patché néven zenekarrá alakultak. A kizárólag saját dalokat játszó duó a közös zenélés mellett elindította a Konzi-Tour sorozatot: sorra látogatják az ország konzervatóriumait, és interaktív előadás keretében vezetnek be az ifjú zenészeket a könnyűzene világába. „Az NKA támogatásával eddig több mint tizenöt iskolát látogathattunk meg. Szerencsére mindenhol nyitottak voltak a tanárok és a diákok is, szeretettel fogadtak minket. Sok fiatal kezdett el érdeklődni a könnyűzene iránt, legtöbbször azóta is tartom a kapcsolatot. Persze mi nem hittérítésre indultunk, csak szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy az igényes könnyűzene ugyanolyan munkával jár, mint a klasszikus, és, hogy ez a két világ valójában sokkal közelebb áll egymáshoz, mint azt sokan gondolják.”